

Έρικ Κέσελς

ΑΠΕΤΥΧΑ!

Πώς να τα **κάνετε**
θάλασσα μεγαλοπρεπώς
και να **μετατρέπετε**
τα **λάθη** σας σε
επιτυχημένες ιδέες

**As το δεχτούμε,
όλοι αποτύχαμε.
Ίσως όχι σε
μεγάλο βαθμό,
αλλά με κάποιον
τρόπο, σχήμα ή
μορφή τα κάναμε
θάλασσα.**

Και με εξαίρεση την περίπτωση να είστε αθεράπευτα νάρκισσος, πιθανόν να έχετε χαρακτηρίσει τον εαυτό σας αποτυχημένο μια κάποια φορά.

Συνεπώς τι εννοούμε όλοι όταν λέμε ότι κάτι ή κάποιος είναι *αποτυχημένος*;

Ο ορισμός που δίνει το λεξικό είναι *έλλειψη επιτυχίας*. Με άλλα λόγια, οτιδήποτε από την *γκάφα* έως την *καταστροφή* κι όλα τα ενδιάμεσά τους.

Τι συμβαίνει, όμως, αν πάρουμε αυτή την κοντόφθαλμη άποψη της αποτυχίας και την ξεψαχνίσουμε; Τι θα γίνει αν φανταστούμε ξανά την αποτυχία ως μίαν από τις πιο σίγουρες οδούς που οδηγούν στη δημιουργική επιτυχία αντί στον δρόμο της απωλείας; Ίσως τα σφάλματα και οι περιστάσεις που συνεργούν για να δημιουργήσουν την αποτυχία δεν είναι ο θάνασιμος εχθρός σας, αλλά στην ουσία αποτελούν τα βασικά συστατικά για να παραχθεί κάτι καινούργιο και συναρπαστικό.

Αν υπάρχει κάτι που με δίδαξε η τριαντάχρονη σταδιοδρομία μου στον δημιουργικό κλάδο, αυτό είναι ότι κανένας δεν έχει ανοσία στην αποτυχία. Ενδεχομένως να είσαι ευφυής και επιτυχημένος, όμορφος και ταλαντούχος, αλλά κανένας δεν μπορεί να εξευμενίζει για πάντα τους θεούς της επιτυχίας.

Σχεδόν όλοι όσοι κάποια φορά επιχειρήσαν κάτι έχουν ιστορικό αποτυχημένων προσπαθειών, απορριπτικών επιστολών, καθώς και αναμνήσεων ότι κάποιος τους παρέκαμψαν και τους αγνόησαν.

Προσωπικά; Εγώ τα έχω κάνει θάλασσα ως καλλιτέχνης και σχεδιαστής. Τα έχω κάνει θάλασσα ως καλλιτεχνικός διευθυντής. Τα έχω κάνει θάλασσα ως φωτογράφος, επιμελητής και συντηρητής. Αν δοκίμασα κάτι, τα έχω κάνει θάλασσα.

Έζησα δεκαετίες παρακολουθώντας –και βοηθώντας– μεγάλα διαφημιστικά γραφεία να προβάλλουν τις «χλιαρές» εκδοχές τους για την τελειότητα. Γνωρίζω πάρα πολύ καλά τον δρόμο που ακολουθεί η συμβατική σοφία προς την πλήξη την οποία προκαλεί τη γελοιοποίηση: ανιαρά κτίρια, ανιαρές αφίσες, ανιαρά σχέδια, ανιαροί άνθρωποι.

Το να αποφεύγεις τα λάθη με το να μην αναλαμβάνεις ρίσκα μπορεί να μην επισύρει τη μίνιν του αφεντικού ή του πελάτη σου, αλλά δεν οδηγεί ούτε σε πολλούς επαίνους. Πάρα πολύ συχνά το να κινούμαστε εκ του ασφαλούς οδηγεί σε πλήθη αστραφτερών, ατσαλάκωτων και πλαδαρών «αδρανοποιημένων» ατόμων.

Αυτές οι σημαντικές και ασήμαντες καταστροφές στις οποίες αναφέρομαι δεν είναι μόνο μαθησιακές εμπειρίες –μετά τις οποίες διορθώνονται τα λάθη, ρυθμίζονται εκ νέου τα όργανα, καταστρώνονται εξαρχής προγράμματα σπουδών– αλλά είναι αυτές ακριβώς οι πρώτες επαφές με την επιτυχία.

Και δεν είμαι ο μόνος που εγκαταλείπω την ανούσια επιδίωξη της τελειότητας. Στις επόμενες σελίδες συγκέντρωσα μερικά από τα αγαπημένα μου έργα καλλιτεχνών και φωτογράφων, ερασιτεχνών και αυτοδίδακτων, που δρέπουν τη δόξα της ατέλειας, της απαξίωσης των κανόνων και μας δείχνουν

ότι το σωστό μπορεί να είναι λάθος, το κακό μπορεί να είναι καλό, κι όταν όλα σου λένε να στρίψεις δεξιά, μπορεί να σε εξυπηρετήσει καλύτερα το να στρίψεις αριστερά.

Αυτό είναι ένα βιβλίο με θέμα να έχεις το κουράγιο να αποτυγχάνεις θεαματικά όταν η εναλλακτική περίπτωση είναι η ανιαρή συμμόρφωση και οι πληκτικές ιδέες. Έχει ως θέμα την απόρριψη του ασφαλούς και του αναμενόμενου υπέρ του συναρπαστικού και του άγνωστου.

Το βιβλίο αυτό είναι αφιερωμένο στην τέχνη του να κάνεις λάθη.

Η παταγώδης αποτυχία

Η πλήρης και ολική
αποτυχία όταν η επιτυχία
ήταν εύκολο να έρθει.

Τα λάθη σου

μπορούν
να αλλάξουν
τον κόσμο.

Τα μικρά λάθη είναι κομμάτι της καθημερινής ζωής. Σχηματίζουμε λάθος αριθμό τηλεφώνου. Ξεχνάμε να πληρώσουμε έναν λογαριασμό. Προσφωνούμε κάποιον συνάδελφο με λάθος όνομα. Τα λάθη αυτά είναι ασήμαντα, αναπόφευκτα και λάθη που ξεχνιούνται στη στιγμή.

Ξέχασέ τα για λίγο, κι ας φανταστούμε την κολοσσιαία, την καταστροφική αποτυχία. Το σφάλμα που βλέπεις και από το διάστημα. Την αποτυχία που είναι τόσο τρομακτική, ώστε προηγείται ένας ανατριχιαστικός επιθετικός προσδιορισμός.

Η *παταγώδης* αποτυχία.

Η παταγώδης αποτυχία είναι μια γκάφα που κάνει στόματα να μένουν ανοιχτά, έντερα να ανακατεύονται και αυτοκρατορίες να καταρρέουν. Αυτές είναι οι γκάφες που καταστρέφουν καριέρες και ηθικό. Αν αποτυπωθούν σε βίντεο, η αποτυχία θα εξαπλωθεί σαν φωτιά σε αχυρώνα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και θα καταλάβει μια ειδική, περίοπτη θέση.

Αλλά η παταγώδης αποτυχία δεν είναι πάντα μια καταστροφή που δεν μπορεί να μετριαστεί ούτε ο χώρος που ανήκει αποκλειστικά στους αποτυχημένους. Όπως είπα στην αρχή, ανοσία δεν έχουν ούτε οι πιο επιτυχημένοι.

Πάρτε για παράδειγμα την Apple, την εταιρεία-υπόδειγμα σε θέματα επιτυχιών. Όταν η Apple κυκλοφορήσει κάποιο προϊόν που αποτυγχάνει –παταγωδώς ή με άλλον τρόπο– είναι κάτι τόσο ασυνήθιστο, ώστε η Γη σταματάει να περιστρέφεται γύρω από τον άξονά της, σχηματίζονται αυτόμα-

τα ομάδες υποστήριξης από «μάγους της τεχνολογίας», επενδυτές κοιτάζουν με δέος και με στόμα ανοικτό. Συνέβη το 2012, όταν ο διευθύνων σύμβουλος της Apple, ο Στιβ Τζομπς, έβγαλε τους χάρτες της Google απ' όλες τις συσκευές της Apple και ανέθεσε στην ομάδα του την κατασκευή του την εξαρχής κατασκευή του χάρτη του κόσμου.

Μετά έφτασαν οι πρώτες κριτικές.

Η απόπειρα της Apple να χαρτογραφήσει τον κόσμο οδήγησε στο να ανεβαίνουν δρόμοι σε τοίχους κτιρίων, ολόκληροι πύργοι να λιώνουν στα πεζοδρόμια και αυτοκινητόδρομοι να μετατρέπονται σε σχέδια οριγκάμι.

Αυτή ήταν μια παταγώδης αποτυχία.

Το φιάσκο αυτό ενδέχεται, παρ' όλα αυτά, να οδηγήσει σε κάποια μελλοντική επιτυχία. Φαίνεται απίθανο, αλλά το μέλλον είναι αβέβαιο, τέτοια πράγματα είναι μη προβλέψιμα, ενώ έχει συμβεί και στο παρελθόν.

Το 1993 η Apple κυκλοφόρησε με πολλές τυμπανοκρουσίες το Newton, έναν ακριβό και ογκώδη φορητό υπολογιστή που αποκαλούσε «προσωπικό ψηφιακό βοηθό». Ήταν το πρώτο PDA. Γελοιοποιήθηκε από τις κριτικές, ενώ οι καταναλωτές το χαρακτήρισαν υπερβολικό, ακριβό και περιττό. Ήταν μια *παταγώδης αποτυχία* πριν από άλλες *παταγώδεις αποτυχίες*.

Αλλά ελάχιστοι από αυτούς που κορόιδεψαν την αστοχία της Apple συνειδητοποίησαν ότι η συσκευή αυτή θα άνοιγε τον

As το παραδεχτούμε, **όλοι έχουμε αποτύχει** κάποια στιγμή στη ζωή μας. Ίσως όχι παταγωδώς, αλλά, με κάποιον τρόπο, όλοι τα έχουμε κάνει θάλασσα.

Η κοινή λογική λέει ότι η αποτυχία δεν είναι καλό πράγμα, είτε πρόκειται για **μικρή αναποδιά** είτε για ολική καταστροφή. Αν κάτι έχει αποτύχει, κάποιος θα βρεθεί σε μελάδες.

Κι αν στην πραγματικότητα τα λάθη που οδηγούν στην αποτυχία είναι πρώιμες **ενδείξεις επιτυχίας;**

Το βιβλίο αυτό μιλάει για τη γενναιότητα της αποτυχίας. Για το πώς να **εμπνέεσαι από τα λάθη** σου και όχι να μετανιώνεις γι' αυτά. Για το πώς να ριψοκινδυνεύεις να εξευτελιστείς παντελώς, προκειμένου να δημιουργήσεις κάτι απόλυτα μοναδικό.

Ποιος ξέρει τι μπορεί να αποκαλύψει αυτή η **ριζοσπαστική** σκέψη; Τα αποτελέσματα θα σας καταπλήξουν – η αληθινή **πρωτοτυπία** δεν μπορεί να προβλεφθεί. Ό,τι κι αν συμβεί, στο τέλος της μέρας μπορείτε να χαλαρώσετε και να σκεφτείτε: *Δεν πέτυχα. **Ε, και;***

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 19935

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η